

REPORTATGE FOTOGRÀFIC DE SALVADOR REDÓ

A primera fila, els familiars de Maria Fernández i de Joaquim Amat-Piniella, ahir

SIMBÒLICA CLOENDA DEL CENTENARI ▶ L'any dedicat al centenari del naixement de l'escriptor de «K. L. Reich» acabava ahir tancant un cercle amb el trasllat de les despulles d'Amat-Piniella a la ciutat que el va veure néixer però on no va tornar a viure-hi després de l'exili i de Mauthausen. Han passat més de setanta anys i trenta-nou de la seva mort però la significativa cerimònia ratificava el compromís d'una ciutat que, encara que tard, ha volgut fer-li justícia

«Estimat Amat, per fi tornes a casa»

▶ Familiars, societat civil i autoritats es reuneixen al cementiri de Manresa per honorar el trasllat de les despulles d'Amat-Piniella

SUSANA PAZ | MANRESA

■ Feia molt fred, ahir, al cementiri de Manresa. Però la dignitat no entén de baixes temperatures. Un circumpecte però emocionat Marcel Amat, fill de Joaquim Amat-Piniella (1913-1974), i un agraït Bernat Fernández, nebot de Maria Fernández Garry (1925-1973), *Maruja*, la segona dona de l'escriptor manresà, van ser els discrets protagonistes d'una cerimònia que contribuïa a «fer justícia» a un manresà que, després de l'exili i de l'infern de Mauthausen, mai més tornaria a viure a la capital del Bages.

L'Any Amat-Piniella es tancava ahir al panteó de la família Cuitó-Amat, cedit a l'Ajuntament, amb el trasllat des del cementiri de Collserola de les despulles de l'escriptor manresà i la seva dona. L'autor de *K. L. Reich* tornava a casa després de 74

anys per reposar, finalment, al costat dels seus pares, Joaquim i Concepció, i de la seva germana, Anna. I ho feia acompanyat d'aquells que el van estimar i d'aquells que l'han reivindicat per, entre infinitat de lluites, creure i escriure contra l'oblit.

Breu però intensa en els parlaments, significativa en els silencis, allunyada de qualsevol dramatisme però amb la dignitat de la raó, la cerimònia d'ahir començava amb *El cant dels ocells* i amb l'entrada de les restes d'Amat i Fernández en dues urnes, situades just a l'entrada del panteó. L'alcalde, Valentí Junyent, dipositava al seu damunt la bandera de la ciutat i, amb els familiars asseguts a primera fila, autoritats i responsables dels actes del centenari esgranaven el perquè d'un retrobament tardà i el perquè d'una cerimònia carregada de simbolisme. Jo-

L'autor de «K. L. Reich» i la seva segona dona, Maria Fernández Garry, 'Maruja' ja reposen al panteó Cuitó-Amat

sep Alert, coordinador dels actes del centenari, remarcava la raó de recordar i reivindicar durant aquest any Amat-Piniella: «com a ciutat no volem oblidar Amat, ni renunciar al seu llegat literari, que és universal». El panteó Cuitó-Amat és, des d'ahir, no només el lloc on reposa l'escriptor manresà sinó un «espai de memòria col·lectiva que honora les víctimes de l'horror nazi i de qualsevol totalitarisme».

Joaquim Aloy, president de l'Associació Memòria i Història de Manresa, va parlar en nom de la família, amb qui l'uneix anys de recerca i llui-

ta per treure de la desmemòria Amat-Piniella. Aloy, en un discurs emotiu, es va adreçar directament a l'escriptor amb un «estimat Amat, per fi tornes a Manresa [...] d'on no hauries d'haver marxat mai». Aloy va recordar el compromís de l'escriptor per la cultura, l'educació i els ideals de llibertat i justícia social: «els que et van allunyar ni es devien imaginar que, anys després, series tan recordat i estimat». En nom de la família, Aloy va assegurar que «Amat estaria content que es faci un acte com aquest».

Si Jordi Palou-Loverdos, el director de Memorial Democràtic, remarcava els valors democràtics de l'homenajtat; Laura Borràs, directora de la Institució de les Lletres Catalanes, qualificava la cerimònia d'ahir «d'acte de justícia», i a través d'uns versos de *Les llunyanies* on l'escriptor es demanava «on sóc», li res-

ponia amb un contundent «per fi, ja és a casa». La cerimònia de desgreuge la va tancar l'alcalde de Manresa, Valentí Junyent, convençut que, finalment, «s'ha honorat la figura d'un gran manresà. Avui la ciutat ha fet justícia».

El punt final el posava el poeta i escriptor manresà Lluís Calderer, que recitava el poema *La nostra campanya*, escrit per Amat-Piniella l'octubre del 1944 a Mauthausen, un fragment del qual es pot llegir, també, al panteó. Oriol Amat, nét d'Amat-Piniella, i Bernat Fernández, nebot de la Maruja, van introduir les urnes al seu interior. S'acabava així, un periple per restituir la persona, la figura, el literat i el llegat que començava a Manresa poc després de la seva mort i que 39 anys més tard s'ha tancat.

SALADICH

JOIES

Promoció
de l'1 al 15 de desembre
preus especials en rellotges
del 20% al 50%
en totes les marques

joies&complements
les millors opcions per regalar

Demà obrim

Segueix-nos a

c/ Nou, 31 Manresa
Tel. 938 72 75 71

www.saladichjoies.com